

af den Gæld, som ikke mere skyldes. Det er ikke, hvad den højtærede Finansminister kalder en Art akademisk eller juridisk Doktrin, en Teori, noget, man kan diskutere om til Eksaminer, nej, det er noget ganske virkeligt, det har meget at sige i det praktiske Liv, om man skylder noget eller ikke. Naar Statskassen ikke skylder mere, saa gør den det ikke, og saa er der ingen Rente at svare og ikke mere at sige om den Ting. Det, der er fastslaaet i § 1, betyder ikke det allermindste. Sæt nu, at der kun var § 1 i dette Lovforslag, saa var det jo dog ganske ligegyldigt, om der paa Statsregnskabet var opført 3½ pCt. eller 5 pCt.; da Staten paa en Gang skal udbetale Pengene og have Pengene tilbage, er det jo ganske ligegyldigt, om man opfører dem eller ej. Jeg er enig med den ærede Ordfører for Mindretallet (P. G. C. Jensen) i, at det vilde være en fuldkommen ligegyldig Sag, hvis der kun stod dette, thi saa vilde det kun være en ganske mærkværdig latterlig Lov, og det vilde tillige være her, som det altid er, en uhyre slet skreven Lov — jeg tror nok, at § 1, saaledes som den foreligger oprindeligt, kan trodse enhver Fordring til et rimeligt Sprog. Der staar i § 1 Tale om den Reserve-Pensionsfonden tidligere tilhørende, inddragne Kapital, som bestaar af en Statsgæld! Jeg beder Dem, mine Herrer, tænke paa en Kapital, der bestaar af Statsgæld. Og, hedder det endvidere: en Statsgæld, som oprindeligt hidrører fra Afdrag paa Bestillingsmænds Lønninger til deres Alderdomsforsørgelse. Er det Kapitalen eller Statsgælden, eller hvad er det, der hidrører derfra? I en vis Forstand begge Dele, men at det skulde være klart Udtryk, kan jeg ikke se. Paragraffen faar jo imidlertid en anden Affattelse efter Flertallets Forslag, det er rimeligt, at dette bliver vedtaget her i Salen, saa meget mere, som Ordføreren for Mindretallet ikke har modsat sig det, hvad der heller ingen Grund er til.

Sæt altsaa, at dette Lovforslag kun havde § 1, saa var det ganske ligegyldigt, om man vedtog det eller ej. Men saa er der § 2, hvori det siges, at for denne Statsgæld, som er inddragen i Statskassen og ikke mere eksisterer, ønsker Finansministeren en Gang i Fremtiden at udstede Obligationer til 3½ pCt. Jeg kan ikke se rettere, end at ved denne Operation forøges, som den ærede Ordfører for Mindretallet har sagt, Statsgælden med denne Obligationsgæld paa 5,600,000 Kr. Det kan man naturligvis gøre, naar man vil,

hvis Finansministeren ønsker det, og hans Parti eller Meningsfæller eller ogsaa det Parti, som i øvrigt støtter ham, ingen større Ophævelser gør derved; vi kunne jo meget godt taale denne Forøgelse af Statsgælden paa 5½ Mill. Kr., og jeg anser det ikke i og for sig for noget Tillids-votum, den højtærede Finansminister har begæret. Jeg kan ikke komme saa højt op, som den ærede Ordfører for Mindretallet var, i min Kritik, og jeg kan heller ikke komme saa højt op som den højtærede Finansminister, naar han mener, at det er en særlig Nederdrægtighed, at man vil berøve ham disse 5 Mill. Kr. Jeg synes ikke, det er nogen politisk Sag; jeg synes, at det er en rent saglig Sag, og det er af den Grund, at jeg, som ellers ikke plejer at være enig med den Side af Salen, som er repræsenteret af den ærede Ordfører for Mindretallet i denne Sag, støtter det Forslag, som stilles fra den Side, nemlig at forkaste Lovforslaget.

Det er sikkert nok, at vor Statsgæld forøges med 5,600,000 Kr., naar § 2 vedtages, det kommer man ikke bort fra, og det har ikke været Forudsætningen for det Forslag til Lov, som blev vedtaget i Fjor. Der har ikke paa noget Punkt været Tale om, at naar dette Forslag blev vedtaget, naar denne Lov gik igennem, skulde Følgen deraf være, at der blev udstedt Obligationer til 5,600,000 Kr. Den højtærede Minister taler om Forudsætningerne for Loven og siger, hvad der den Gang blev nævnt, men han kan ikke paa noget Punkt paa-pege, at den Konsekvens blev nævnt hverken af ham eller af nogen i de to Ting. Følgelig er man ikke bunden dertil, selv om man i Fjor har stemt for det Forslag og været enig med den højtærede Finansminister deri.

Jeg er, som sagt, enig med den ærede Ordfører i de Betragtninger, han gjorde gældende baade i Dag og ved 1ste Behandling, og agter at følge ham i hans Afstemning. Jeg hører nu, at man fra den Side af Salen mener at ville lade Sagen gaa til 3die Behandling. Jeg kan egentlig ikke begribe hvorfor; men naar man vil det, kan man naturligvis gøre det. Meningen er jo, at man vil stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse, og dette vil jeg for mit Vedkommende følge.

**P. G. C. Jensen:** Den ærede Minister mente, at Anledningen til min Opposition mod Lovforslaget skulde være den, at jeg er i Opposition til Regeringen, og det skulde være mit Ønske at formindske